

Til § 3.

Når man hidtil er vejet tilbage for at indføre helårsskat, skyldes dette navnlig, at en sådan ordning vil kunne medføre ikke ubetydelige indtægtstab for kommuner, der er i stærk vækst. Som foran anført vil gennemførelse af helårsskat i forhold til skatteyderen imidlertid være en praktisk forudsætning for kildeskatteordningens indførelse. For at afbøde de hermed for tilflytningskommunerne forbundne ulemper er der i forslaget § 3 fastsat bestemmelser om, at skattekommunen efter visse regler skal afgive en del af skatten til den eller de kommuner, i hvilke(n) skatteyderen i årets løb tager ophold. Forskellen mellem den nuværende og den foreslåede ordning vil herefter i flytningstilfældet i det væsentlige indskrænkes til, at tilflytningskommunen, der hidtil fastsatte den flytteren påhvilende kommuneskat efter sine egne regler (beskatningsprocent, fradrag m. v.), nu må finde sig i at få sin andel beregnet efter skattekommunens regler. Samtidig bliver fordelingen af skatten alene et forhold kommunerne imellem, medens skatteyderen svarer skat til skattekommunen året ud.

For så vidt angår personer, hvis skattepligt alene beror på, at de af den danske stat er udsendt til tjeneste i udlandet, har man fundet det naturligt, at den kommune, der ved de pågældendes udrejse var berettiget til den dem påhvilende kommuneskat, også oppebærer denne skat under opholdet i udlandet.

I paragraffens stk. 5 er der fastsat nærmere regler for den praktiske fremgangsmåde for kommuneskattens fordeling. Afgørelsen af tvistigheder mellem to kommuner om skattens fordeling foreslås på samme måde som nu, jfr. kommuneskattelovens § 15, stk. 1, henlagt til amtsrådet, såfremt der er tale om to sognekommuner under samme amtsrådsreds, og ellers til indenrigsministeriet.

Til § 4.

Reglen i § 4 svarer med visse modifikationer til den nugældende kommuneskattelovs § 5, stk. 4. Ifølge denne er indenrigsministeren berettiget til at bestemme, dels hvorvidt den pågældende skatteyder vil være at efterbeskatte til kommunen, dels til hvilken kommune efteransættelsen skal ske. Da indenrigsministeriet i dets praksis i så godt som alle tilfælde har dekretet efterbeskatning i samme omfang, som der er foretaget efterbeskatning til staten, foreslås det, at den kommunale efteransættelse i alle tilfælde følger efteransættelsen til staten, dog således, at det er indenrigsministeren, der

bestemmer, til hvilken kommune den kommunale efteransættelse skal foretages.

Til § 5.

Den statsskattepligtige indkomst skal som hidtil lægges til grund ved beregningen af kommunal indkomstskat, og det i statsskattelovgivningens fastsatte personfradrag foreslås principielt også anvendt ved beregningen af den kommunale indkomstskat. Under hensyn til det uensartede indkomstniveau i kommunerne har man imidlertid ment, at der bør gives kommunalbestyrelserne en vis adgang til at fastsætte lavere fradrag, dog således at der for ikke at gøre ordningen for indviklet formentlig kun bør kunne vælges mellem visse beløb, hvis nærmere størrelse foreslås fastsat ved en senere lov. I tilknytning hertil er det i forslaget § 6, stk. 2, fastsat, at der i tilfælde, hvor en kommune vælger et lavere kommunalt personfradrag end det, der anvendes ved statsskattens beregning, skal svares kommuneskat af det beløb, hvoraf der ikke beregnes statsskat, med en procentsats, der udgør summen af kommunens og statens udskrivningsprocenter. Herved undgår man ved indeholdelsen at skulle anvende to procentsatser, nemlig én for så vidt angår beløb, hvoraf der kun skal svares kommuneskat, og én for så vidt angår beløb, af hvilke der skal svares såvel kommuneskat som statsskat. Den foreslåede ordning med en forhøjet kommunal udskrivningsprocent med hensyn til beløb, hvoraf der ikke svares statsskat, medfører ikke uden videre, at de pågældende indtægtsbeløb undergives en tilsvarende større kommunal beskatning, idet kommunalbestyrelsen som følge af den højere udskrivningsprocent vil kunne fastsætte personfradraget til et højere beløb, end man ville have kunnet, såfremt alene kommunens almindelige udskrivningsprocent skulle have været anvendt ved beregningen af skatten af de pågældende indtægtsbeløb.

Til § 6.

Medens den procent, hvormed den kommunale indkomstskat beregnes, efter de gældende regler fastsættes på grundlag af de skattepligtige indtægter, der er oppebåret af kommunens skatteydere i det forud for skatteåret liggende kalenderår, og hvorom der foreligger oplysning ved procentens fastsættelse, skal kommunernes udskrivningsprocenter under en kildeskatteordning fastsættes på grundlag af de indtægter, kommunens skatteydere må forventes at ville oppebære i det følgende kalenderår. Hertil kommer, at udskrivningen på grundlag af den fastsatte udskrivningsprocent